

РЕШЕНИЕ

№ 6011

гр. София, 02.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав,
в публично заседание на 12.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ива Кечева

при участието на секретаря Мариана Велева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **8952** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 46а, ал. 6 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ).

Образувано е по жалба на Н. А. Д., гражданка на С., подадена чрез адв. Ш., срещу Заповед № 4536 ОЧ - 107/20.07.2020 г. на началник на ГПУ - С., с която чужденката е принудително настанена в звено за краткосрочно настаняване при СДВНЧ при дирекция "Миграция".

Твърди се, че оспорената заповед е незаконосъобразна, поради допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и противоречие с материалния закон. Изложени са доводи, че заповедта е издадена при липса на законовите предпоставки, при неизяснена фактическа обстановка и в нарушение на предписаната от закона процедура, като се сочи, че е изцяло немотивирана. Исканата заповед да бъде отменена. Представени са писмени бележки.

Ответникът – Началник на ГПУ - С., не изразява становище по жалбата.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София - град, като взе предвид доводите на страните и приложените в административната преписка писмени доказателства, приема следното:

Видно от докладна записка № р-15453/19.07.2020 г., изготвена от началник 04 група на ГКПП Капитан А., на 19.07.2020 г., около 05:00ч. на ГКПП – Капитан А.

пристигнал за влизане в страната лек автомобил с български рег. [рег.номер на МПС] , с водач молдовски гражданин и трима пътници, също молдовски граждани. При извършена митническа проверка, в тайник между задните седалки и багажника, били установени 3 лица без документи за самоличност. По данни на укритите лица, всичките били граждани на С., като сред тях била и жалбоподателката, която декларирала следните данни: Н. А. Д. /N. D./, родена през 2003г., сирийска гражданка. Лицето било задържано със заповед за полицейско задържане № 4536зз-162/19.07.2020 г. Предложено е на сирийските граждани да бъдат наложени принудителни административни мерки по ЗЧРБ. Поради това, че при разговор с лицата било установено, че намерението им е да използват страната като транзитен пункт на път за З. Европа, което ще препятства изпълнението на ПАМ, е предложено същите да бъдат настанени в СДВНЧ, до отпадане на пречките за изпълнение на ПАМ.

Издадена е оспорената в настоящото производство заповед № 4536 ОЧ - 107/20.07.2020 г. от началник на ГПУ - С., с която Н. А. Д., [дата на раждане] , гражданка на С., е принудително настанена в звено за краткосрочно настаняване при СДВНЧ при дирекция "Миграция", на основание чл. 44, ал. 13 от ЗЧРБ, за срок до 30 календарни дни. Издаването на заповедта е мотивирано с необходимостта от провеждане на първоначална идентификация и установяване самоличност на лицето, както и с цел преценка на последващите административни мерки, които следва да бъдат наложени или предприети. Административният орган се е позовал и на мотивите, изложени в докладна записка № р-15453/19.07.2020 г. Заповедта е връчена на чужденката на 20.07.2020 г.

Видно от приемо-предавателен протокол УРИ 4536р-15558/20.07.2020 г., на 20.07.2020 г. Н. А. Д., без документи за самоличност, е предадена и приета в СДВНЧ Любимец.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена извън преклузивния срок по чл. 46а, ал. 6 ЗЧРБ, но с протоколно определение от 12.10.2020 г., постановено по делото, съдът е възстановил срока за обжалване. Поради това жалбата е процесуално допустима, а разгледана по същество е неоснователна.

Оспорената заповед е издадена от началник на ГПУ - С., оправомощен със заповед № 4070з-1464/15.12.2017 г. на директора на регионална дирекция „Гранична полиция“ - Е. към Главна Дирекция „Гранична полиция“ - компетентен орган съгласно чл. 44, ал. 1 от ЗЧРБ. Не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила при издаването ѝ. Неоснователно е възражението на жалбоподателя за немотивираност на акта. В заповедта са изложени фактически и правни основания за издаването ѝ, като органът изрично се е позовал и на мотивите, изложени в докладна записка № р-15453/19.07.2020 г.

Обжалваната заповед е издадена на основание чл. 44, ал. 13 ЗЧРБ, съгласно който в случаите на чужденец с неустановена самоличност органът по ал. 1 след индивидуална преценка на принципите за пропорционалност и съразмерност може да издаде спрямо него заповед за краткосрочно настаняване в обособено за тази цел звено на специален дом за временно настаняване на чужденци за срок до 30 календарни дни за провеждане на действия по първоначална идентификация и установяване на самоличност и за преценка на последващите административни мерки,

които е необходимо да се предприемат.

От приетите по делото доказателства се установи по несъмнен начин, че жалбоподателката е влязла нелегално на територията на страната, без документи за самоличност, а посочените лични данни в заповедта са декларирани от нея пред органите на гранична полиция. По делото не са представени доказателства, а и не се твърди, спрямо чужденката да са наложени принудителни административни мерки, преди датата на издаване на обжалваната заповед. Не е опровергано и обстоятелството, че същата е влязла нелегално в България и не представя документи за самоличност. Поради това следва да се приеме, че е налице необходимост от провеждане на действия по първоначална идентификация и установяване на самоличността на чужденката, както и за извършване на преценка на последващите административни мерки, които следва да бъдат предприети спрямо нея. В заповедта изрично е посочен срокът на краткосрочното настаняване – до 30 календарни дни, а с оглед изложените мотиви в акта и в докладна записка № р-15453/19.07.2020 г., следва да се приеме, че е извършена преценка на принципите за пропорционалност и съразмерност. В случая не се установява наличието на други способи за административния орган, чрез които да осъществи действията по идентификация и установяване на самоличността на жалбоподателката, която е влязла нелегално и пребивава незаконно на територията на страната. Поради това процесната обезпечителна мярка е наложена при наличие на материалноправните предпоставки и в съответствие с целта на закона, като са съобразени съображенията и разпоредбите на Директива 2008/115/ЕО на ЕС, изискващи задържането на незаконно пребиваващ чужденец да се осъществява за най-кратък срок, след индивидуална преценка, при спазване на принципите за съразмерност и пропорционалност.

По гореизложените мотиви, настоящият съдебен състав приема, че обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган и в предвидената от закона писмена форма, спазени са приложимите процесуални и материалноправни разпоредби, поради което подадената жалба следва да се отхвърли като неоснователна.

Така мотивиран и на основание чл. 172 АПК, Административен съд-София град, Първо отделение, 3-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. А. Д., гражданка на С., срещу Заповед № 4536 ОЧ - 107/20.07.2020 г., издадена от началник на ГПУ - С..

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

СЪДИЯ: